

Beretning til generalforsamlingen 2018

I store forandringer behøver man ikke have alle svar, men et ønske om, og en vilje til, at finde ud af de udfordringer der opstår undervejs.

Tilbage i august, for 8 måneder siden startede Lars og jeg som nye forstandere.

For jer betød det et nyt forstanderskab som I ikke kendte til, og ikke kunne vide hvad vi kom med af ideer.

For Lars og jeg betød det nye job, at vi skulle finde vejen sammen med både ny ligeværdig makker, ny ledelsesgruppe, nyt personale, forældre og børn.

For mig har det været vigtigt at stikke en finger i jorden, og mærke hvad det er for et sted jeg var kommet til. Finde ud af kulturen på stedet, finde ud af i hvilken retning både Børnehus, SFO, Friskole og Efterskolen var på vej i.

Men samtidig også hvor jeg kunne udfordre og være nysgerrig på måden at gøre tingene på her på stedet. Og så holde det op imod den måde jeg tænker skole på.

Og lad mig sige det med det samme. Det er grundlæggende et fantastisk sted det her, og jeg tager glad på arbejde hver dag, for at møde dejlige børn, unge og voksne.

Det job jeg søgte, var jo som en del af et Forstanderteam, som skulle have en hverdag i både Børnehus, SFO, Fri- og Efterskolen.

Men som I ved, ændrede den dagsorden sig, og for mit vedkommende blev det friskolen som jeg fik fornøjelsen af, at det meste af min hverdag foregår i.

I oktober var SFO'en og friskolepersonalet af sted på en pædagogisk weekend, hvor en af overskrifterne var "Hvor eller hvad kan vi udfordre på Friskolen i fremtiden"

Vi havde nogle gode drøftelser, og noget af det bliver implementeret fra næste skoleår – det kommer jeg tilbage til.

Noget andet resten af weekenden gik med at drøfte "Hvordan foregår den ideelle tilbagemelding til forældre" – altså skolehjemsamtalerne.

Den del har I mærket allerede i år. I nogle årgange var der markante ændringer, andre steder er det uændret. Men at have tiden til at evaluere, komme med ideer og så drøfte hvordan man kan strikke det sammen er meget udviklende for en skole.

Og det er dejligt, at på vores skole, da tør man at afprøve ting og finde ud af hvordan vi bedst udvikler skolen til gavn for vores børn.

Men vi kom i gang med et godt udviklingsarbejde. Vi har mange bolde i luften, men nogle af boldene er også så store, at der har vi brug for mere tid, så det ikke bliver hovsaløsninger, men noget vi tror på er forbedringer, og har fået tid til at bundfælde sig i os voksne, inden vi skal leve det ud sammen med børnene.

Af ændringer til næste skoleår kan jeg godt løfte sløret for nogle eksempler:

Det lange Frikvarter

Vi oplever, at for nogle børn er det lange frikvarter en god ting. Der bliver plads til god leg og en god fodboldkamp.

Men den anden side af medaljen er, at andre børn oplever det som umådelig lang tid. Der opstår konflikter, og skoledagen bliver unødigt lang. Ved at forkorte frikvarteret bliver noget af legetiden flyttet til SFO'en, mens de større får tidligere fri og kan eventuelt nå til fritidsaktiviteter og arbejde.

Og vi er ikke bange for om børn bevæger sig nok. Der er meget fokus på at få bevægelse ind i timerne, som så også skaber afveksling.

Musik

Musik kommer tilbage som et selvstændigt fag til og med 6. kl.

Dvs. at det bliver pillet ud af p-fag, og er for alle børn op til 6. kl. fast på skemaet hver uge.

Vi er ved at arbejde med forskellige modeller for det, herunder timetallet. Men sikkert er det, at det vil betyde en stigning i timetallet for musik for det enkelte barn.

Vi er også i gang med at evaluere de forskellige bånd, både med indhold og struktur.

Grundlæggende fungerer de rigtig godt, og de fortsætter, måske med små ændringer.

Til næste år har vi også opsat 2 fokuspunkter, som vi på lærerværelset vil arbejde med, og vil evaluere når næste skoleår er omme.

Det er meningen, at vi tænker fokuspunkterne med i hverdagen.

1. kommunikation

Kommunikation går begge veje, eller i virkeligheden mange veje, og rummer mange facetter.

Tydighed og ordentlighed er en del af det. Er det tydeligt for nye såvel som erfarne forældre på skolen, hvad vi mener når vi sender beskeder ud? Eller hvad et arrangement indeholder? Er kommunikationen altid ordentlig og i et ordentlig sprog mellem skole og hjem? Og taler vi et ordentligt sprog? Til tider oplever vi et hårdt sprog elever imellem, og det vil vi gerne have opmærksomhed på.

2. Fællesskab

Vi vil gerne fællesskabet mellem Børnehuset, Efterskolen og Friskolen. Hvordan tænker vi det ind i vores hverdag? Hvilke arrangementer giver det god mening at holde sammen?

Men også helt specifikt i friskoledelen. Når man som jeg kommer udefra og kigger på friskolen, så kan jeg godt opleve, at det til tider er 2 skoler. At den røde tråd hele vejen fra Stjerneklassen og op til 9. klasse slår et sving efter 6. klasse. Det kan opleves som at man næsten starter på en ny skole i 7. klasse.

Det har vi drøftet til et aftenlærermøde, og vi vil sætte fokus på hvordan vi får eleverne til at føle fællesskabet i hele friskolen.

Så I vil nok opleve, at vi lige tvister nogle arrangementer og traditioner, så vores børn og unge mennesker kommer til at arbejde sammen på tværs.

Jeg tænker I forældre godt kan høre, at vi har nogle gode og spændende drøftelser på lærermøderne, og når også frem til noget konstruktivt. Og for at det kan lade sig gøre, så kræver det et godt, et sprudlende og engageret personale. Og det har vi. Der er så god en energi, og det er en fornøjelse.

I den forbindelse vil jeg lige nævne Anna.

1. feb. startede Anna op som ny leder af Friskolen. Anna er med hendes nærvær, store faglighed og meget imødekommende væsen også en sand fornøjelse at arbejde sammen med. Efter 2,5 måned virker du til allerede at være faldet godt til.

Og også i Børnehuset sker der en udvikling.

Her efter 2 år er Børnehuset en kæmpesucces. Faktisk er den så står en succes, at Majbritt løbende må afvise forældre, der gerne vil have deres børn til at gå her.

Det har vi drøftet både i personalet og i bestyrelsen, og det gør vi noget ved.

Vi vil ikke være en kæmpeinstitution – vi vil bevare ånden, den gode stemning, det nære, den gode normering osv. Men vi kan også se en fordel i at være lidt større. Både for Børnehuset og for Friskolen.

Derfor bliver det akustiske musiklokale lavet om til en del af Børnehuset, og det kan på sigt rumme 10-15 børn.

Næste år går 14 børn videre fra Børnehuset til Friskolen, og gør vi ikke noget aktivt allerede nu, efterlader det et kæmpehul i børnetallet til næste april. Så ved at udvide børnetallet nu, lukker vi det hul. Om et år ser vi så om vi kan fastholde børnetallet, eller om vi skal gå tilbage til den nuværende størrelse. Men med de planer der er i sigte for byudviklingen her i byen, så tror vi på at vi kan tiltrække nok børn.

Vores SFO bliver kaldt "verdens bedste SFO"

Og det er da vist ikke helt skævt. Vi har en flok engagerede medarbejdere, som i den grad udnytter de faciliteter der er, og pædagogisk får set og udviklet vores børn. Eksempel: Det kræver altså en stor portion arbejdsglæde og engagement at planlægge og gennemføre Fritterovernatningen. Det er jo ikke bare at mødes, lege lidt og så sove. Der bliver jo opbygget en helt anden verden for børnene, som de vitterligt er i!

Jeg var ovre og sige godnat til børnene, og det var fantastisk at møde den stemning der var blandt børn og voksne.

Vi har i hele personalet arbejdet med 2020 og 2025 planer. Vi har arbejdet med hvad der er behov for på den korte bane og på lidt længere sigt. Det har været dybt interessant at se hvad der rør sig. Både rent praktisk, men også pædagogisk.

På den korte bane, og rent praktisk, bliver bygningernes tilstand nævnt nærmest over hele linjen. Det stemmer meget godt overens med hvad Lars og jeg også har snakket om. Og måske har I også lagt mærke til, at vi har fokus på vedligeholdelsen. Vi kan hurtigt blive enige om at det vigtigste er, hvilken skole eller Børnehus vi vil lave. Men rammerne er altså ikke uden betydning.

Noget har vi kunnet lave selv – andet har der været håndværkere til.

Vi har haft gulvfolk ude og vurdere alt vores gulv. Hvor skal der nyt på og hvor kan det behandles. Der er kommet nyt linoleum på gangen i overbygningen, i den bagerste del af SFO'en, og i mellemgangen ved kontoret. Pedellerne har behandlet gulv rigtig mange steder rundt på skolen, og på sigt bliver gulvet i nogle klasselokaler også skiftet.

Op til påske og mens 8-9 kl. var på lejrskole malede pedellerne i klasselokalerne, så de fremstår nu fine medvirker til et godt undervisningsmiljø.

Der er indkøbt nye plader, så Friskolen kan få skiftet alle stjernekanter, så det også bliver pænt.

Men inden pedellerne i gang med det, når de at indrette et nyt midlertidigt musiklokale i kælderen, hvor alle faglokalerne ligger.

Så hermed en stor ros og tak til Flemming og Steen, som i dagligdagen arbejder for at vedligeholde vores store bygningsmasse.

Fremtiden

Og hvad så med fremtiden? For at opbygge visioner, er det vigtigt at kende den kultur der er på stedet. Det er jo ingen hemmelighed at der har været en del udskiftning i de senere år, både på personale og ledelsessiden. Og det sætter sig selvfølgelig sine spor, på godt og ondt. Men I forældre skal vide, at der er et personale der knokler hver dag på hver deres område for at lave god skole, SFO eller Børnehus.

Jeg har fremlagt nogle af de tanker, som vi har arbejdet med. Jeg vil gerne uddybe med et par tanker om, hvad jeg lægger stor vægt på i arbejdet fremover.

Jeg har snakket om musik en del gange på skolen. Jeg er rigtig glad for, at det nu kommer til at fylde mere i dagligdagen.

Jeg er meget enig med Keld Fredens, som er hjerneforsker og meget andet, når han siger, at musik skaber vedholdenhed, refleksion, evnen til at lære af fejltagelser, opfindsomhed, forestillingsevne og arbejdshukommelse. Desuden er det med til at styrke et fællesskab i klassen. Men alt det her er dybest set "bivirkninger". Vi skal lave musik for musikkens skyld – det er det der er målet med timerne, så kommer de andre ting af sig selv. Vi skal investere i musikken for vores børns skyld.

Vi har et godt musikhus. Men for at Børnehuset kan udvide, flytter vi nu det ene musiklokale. Er det så ikke at forringe vilkårene for musik? Nej, det musiklokale der bliver indrettet, bliver indrettet med en god akustik, og der bliver indkøbt nye akustiske instrumenter. Viser det sig, at Børnehuset ikke kan holde børnetallet, så flytter musik tilbage. Men kan Børnehuset holde børnetallet, så har vi en ny situation. Her taler jeg for, at vi bygger et nyt musikhus med større lokaler, så der er plads til hele klasser på en gang. Jeg tror på det, og jeg er overbevist om at det er en forbedring for vores børn.

En anden vision, eller en overordnet tanke for alt mit skolevirke, det er i en helt anden boldgade:

At vores børn bliver livsduelige, eller man kunne også sige, at lave skole for livet.

Det mener jeg er en grundsætning for vores skoleform.

Selvfølgelig skal vi lære vores børn færdigheder og kundskab. Men vi skal mere end det.

Peter Kemp, der er professor i filosofi, har udgivet en bog, hvor han kritiserer dannelsen i folkeskolereformen og læreruddannelsen.

Citat: Der skal dannes gennem kompetence og læringsmål. Men det er kun en halv dannelse, der udelukkende fokuserer på mennesket som arbejdskraft. Og han fortsætter: Formålet må være et samfund hvor folk kan holde ud at leve.

Det han mener er, at skolen er blevet et resultat af konkurrencestaten. Og at der mangler ånd.

Og hvorfor er det så et problem?

Det er jo et spørgsmål om hvilket samfund vi ønsker.

Jeg mener ikke at det kan være rigtigt,

- at over 300.000 mennesker i DK er på antidepressive midler

- at lidt over 1/3 af 19 årige kvinder ifølge en undersøgelse fra 2015 i løbet af deres liv har været forbi en psykolog. Og tallet er desværre stigende.

Selvfølgelig skal folk ha den hjælp de skal ha, men ønsker vi virkelig et samfund, hvor det er nødvendigt??

Hvis skolen bliver/ eller mange steder allerede er, et resultat af konkurrencestaten.

Hvis alt skal måles og vejes for at det har en berettigelse i skolen, ja, så tror jeg på at vi får et samfund med voksende problemer. Et samfund hvor flere og flere unge får ondt i livet.

I friskolen skal vi derfor udfordre halvdannelsen og lave heldannelse(Og det var jo også det Kold ville med højskolerne).

Derfor skal vi lave alternative uger hvor vi udfordrer det målbare

Derfor er ugerne ikke altid lige lange fordi børnene er blevet udfordret på en anderledes måde end dagligdagen

Derfor skal børnene i SFO, hvor de har en frihed til selv at udvikle sig

Derfor har vi lejrskole og ture ud af huset

Derfor laver vi kreative aktiviteter i almindelig undervisning

Derfor bruger vi tid på morgensang og giver plads til hinanden

Og jeg kunne fortsætte med at opremse "derfor'er", og jeg tænker at I også sidder og tænker på nogle som kunne fortsætte rækken. Ting der rækker ud over det målbare.

Vi har en forpligtigelse over for vores børn, at fra når de starter i Børnehuset og går ud af 9. klasse, at vi er bevidste om hvad vi vil give dem med i livet. At vi laver skole for livet, og ikke for staten.

Men om vi vil det eller ej, så bliver vi mødt med udfordringer fra det politiske liv, ting vi ikke har direkte indflydelse på.

Rent aktuelt, så er der jo som bekendt nogle overenskomstforhandlinger, som bare ikke vil falde på plads. Vi får se hvor det ender.

Men også at der er toppolitikere, der bare ikke vil se den ene undersøgelse efter den anden som viser, at de frie skoler tager et samfundsansvar.

Senest har Mette Frederiksen været ude med et ghattoudspil, som hun vil finansiere ved at lade de frie skolars tilskud falde. Vi skal "normaliseres", som hun siger. For vores friskole er det altså mindst 550.00 kr. årligt. Så hvis der sidder nogle i forsamlingen som rent politisk kan påvirke hende eller partiet, så er det altså nu!

Afslutningsvis vil jeg gerne sige tak

Tak til bestyrelsen, som er en aktiv bestyrelse med gode holdninger. Det er tydeligt, at I brænder for skolerne og Børnehuset, og som personale er det dejligt at mærke det engagement som I udviser.

Tak til Maria og Kasper for jeres kæmpeindsats og møderne med jer.

Tak til vores ledelsesgruppe. Tak for den store indsats I har gjort for at starte os op, men også den kæmpeindsats I gør i dagligdagen – I gør virkelig en forskel for vores sted.

Og tak til hele det samlede personale. Det er en fornøjelse at møde en flok sprudlende mennesker, som hver i sær knokler for at lave den bedste dagligdag for vores børn og unge mennesker.

Tak til personalet for at have knoklet lidt ekstra. Det er dejligt at kunne mærke stemningen - igennem jer- omkring "vores skole og Børnehus". I laver mange "derfor"er, som jeg nævnte før.

Men det kræver indimellem lidt ekstra at være på et sted som vores. Og jeg tænker om hver og en af jer, at I passer rigtig godt ind her. At I har den ånd som gør, at når eksempelvis økonomien har drillet, eller at der er kommet nye forstandere, ja så har I vist, at I har villet kæmpe for en god hverdag for børnene. At det ikke "kun" er et arbejde, men at det både er et arbejde og nogle gange en livsstil. Tak for den måde I har taget imod både Lars og jeg på.

Sammen står vi nu i forandringer, også sammen med børnene og forældrene. Og jeg vil slutte med min indledning:

I store forandringer behøver man ikke have alle svar, men et ønske om, og en vilje til, at finde ud af de udfordringer der opstår undervejs.

Tak for ordet

Mikael Wortmann
Forstander